

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วยวินัยและการปกครองนักศึกษา

พ.ศ. 2529

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวินัยและการปกครองนักศึกษาให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2521 สภามหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวินัยและการปกครองนักศึกษา พ.ศ. 2529"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวินัยและการปกครองนักศึกษา พ.ศ. 2521 และ

(2) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วยวินัยและการปกครองนักศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

"นักศึกษา" หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น

"หอพัก" หมายความว่า หอพักของมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่จัดไว้เพื่อให้นักศึกษาเช่าพัก

ข้อ 5 นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัยทุกประการ และต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัด นักศึกษาผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามถือว่า เป็นผู้กระทำความผิดต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ 6 วินัยของนักศึกษา กำหนดดังนี้

- (1) นักศึกษาต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน และต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อยและเกียรติของมหาวิทยาลัย
- (2) นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชนและต้องไม่ประพฤติในสิ่งที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- (3) นักศึกษาต้องเชื่อฟังและแสดงการเคารพต่ออาจารย์และผู้สอนของมหาวิทยาลัย
- (4) นักศึกษาต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนโดยชอบของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่
- (5) นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามระเบียบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- (6) นักศึกษาต้องไม่สูบบุหรี่หรือแสดงกิริยาอันไม่สมควรในขณะที่เข้ารับการเรียน การสอน การปฏิบัติ หรือการสอบ
- (7) นักศึกษาต้องไม่ประพฤติตนเป็นตัวก่อเหตุหรือยุยงหรือเข้าร่วมในการก่อให้เกิดเหตุวุ่นวายร้ายแรงให้เกิดขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัย
- (8) นักศึกษาต้องไม่เสพยาหรือของมึนเมาอย่างอื่นและต้องไม่เล่นการพนันภายในบริเวณมหาวิทยาลัย
- (9) นักศึกษาต้องไม่เสพยาเสพติดหรือสิ่งเสพติดอย่างอื่น หรือมียาเสพติด หรือสิ่งเสพติดอย่างอื่นไว้ในครอบครอง
- (10) นักศึกษาต้องประพฤติตนให้อยู่ในความซื่อสัตย์ สุจริต

ข้อ 7 โทษวินัยมี 7 สถาน คือ

1. วาดลาวตักเตือน
2. ภาคทัณฑ์
3. งดการออกหนังสือรับรองของมหาวิทยาลัย
4. พักการเรียน
5. คัดสิทธิการเข้าสอบหรือรับการให้ปริญญา ทั้งนี้กำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันมีคำสั่งลงโทษ
6. ให้ออกจากการเป็นนักศึกษา
7. ลบชื่อจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ 8 นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งลงโทษ วากล่าวตักเตือน หรือภาคทัณฑ์ ตามควร แก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด และถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ก็ให้นำมาประกอบการพิจารณาสั่งลงโทษด้วย

ข้อ 9 นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องได้รับโทษงดการออกหนังสือรับรองของมหาวิทยาลัย พักการเรียน ตักสิทธ์การ เข้าสอบหรือรับการศึกษา ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือลบชื่อจากการเป็นนักศึกษา ตามความร้ายแรงแห่งกรณี และถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ ก็ให้นำมาประกอบการพิจารณาสั่งลงโทษด้วย

ข้อ 10 การกระทำความผิดวินัยดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า เป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง

1. กระทำการทุจริตอันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย หรือกระทำการทุจริตในการสอบหรือพยายามกระทำการเช่นนั้น
2. เป็นตัวการก่อเหตุหรือยุยงก่อให้เกิดเหตุวุ่นวายร้ายแรงขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีในระหว่างนักศึกษาเป็นส่วนใหญ่
3. เล่นการพนัน เสพสุรา เครื่องคองของเมา เสพหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษในบริเวณมหาวิทยาลัย

ข้อ 11 ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า

"คณะกรรมการปกครอง" ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา เป็นประธาน เลขาธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้แทนคณะซึ่งเป็นอาจารย์จากทุกคณะในมหาวิทยาลัยคณะละหนึ่งคน ประธานกรรมการหอพัก ข้าราชการในมหาวิทยาลัยที่อธิการบดีแต่งตั้งไม่เกิน 2 คน เป็นกรรมการ หัวหน้างานวินัยและปกครอง กองกิจการนักศึกษาเป็นกรรมการ และเลขาธิการ บุคคลนอกเหนือจากนี้เป็นผู้สังเกตการณ์มีสิทธิเข้าร่วมประชุม และแสดงความคิดเห็นเมื่อประธานอนุญาต

ให้กรรมการที่อธิการบดีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี

ให้คณะกรรมการปกครองมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาสอบสวนนักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด วินัย สำหรับกรณีที่มีการกระทำความผิดใดเกิดขึ้นนอกคณะหรือนอกหอพัก
2. รับหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษของนักศึกษาผู้ถูกสั่งลงโทษ เพื่อเสนอต่ออธิการบดี

ข้อ 12 นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนลงโทษ ดังนี้

- (1) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นภายในคณะ ให้คณะเป็นผู้พิจารณาสอบสวน และมีคำสั่งลงโทษ
- (2) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกหอพัก ให้คณะกรรมการหอพักเป็นผู้พิจารณาสอบสวนและมีคำสั่งลงโทษ

(3) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกคณะและนอกหอพัก ให้คณะกรรมการปกครอง เป็นผู้พิจารณาสอบสวนและมีคำสั่งลงโทษ

เมื่อผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการสอบสวนสั่งลงโทษนักศึกษาไปประการใดแล้ว ให้รายงานเสนออธิการบดีเพื่อทราบภายใน 7 วันนับแต่วันออกคำสั่งลงโทษ

ข้อ 13 เมื่อนักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนลงโทษ ดังนี้

(1) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในคณะ ให้คณะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยอาจารย์ในคณะและเลขานุการคณะ มีจำนวนไม่เกิน 5 คน เป็นกรรมการดำเนินการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณา และมีคำสั่งลงโทษ

(2) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกหอพัก ให้คณะกรรมการหอพักดำเนินการสอบสวนรายงานผลการสอบสวน พร้อมทั้งความเห็นเสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาและมีคำสั่งลงโทษ

(3) ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกคณะหรือนอกหอพัก ให้คณะกรรมการปกครอง ดำเนินการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาและมีคำสั่งลงโทษ

ข้อ 14 นักศึกษาผู้ใดถูกสั่งลงโทษ เว้นแต่การสั่งลงโทษตกเตือนให้นักศึกษานั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิการบดีได้ภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อประธานกรรมการปกครอง

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ให้ประธานกรรมการปกครอง เสนอหนังสืออุทธรณ์พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวน (ถ้ามี) และคำสั่งลงโทษต่ออธิการบดีภายใน 7 วันทำการ นับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ 15 ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของมติที่ประชุมคณะที่มีอำนาจพิจารณามีคำสั่งยกอุทธรณ์ เพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษ ตามควร แก่กรณี

คำวินิจฉัยของอธิการบดีดังกล่าวความวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

เมื่ออธิการบดีได้วินิจฉัยสั่งการ เป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ 16 เมื่อนักศึกษาผู้ใดได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อ 20 (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ให้กองบริการการศึกษามันติกวร ะวัติความผิดลงไว้ในสมุดประจำตัวนักศึกษา และแจ้งการลงโทษให้ผู้ปกครองของนักศึกษาผู้ใดทราบ เป็นหนังสือ

นักศึกษาผู้ได้รับโทษตามข้อ 20 (7) ไม่มีสิทธิเข้ารับการศึกษานในมหาวิทยาลัยอีกต่อไป เว้นแต่จะเป็นผู้ที่สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาได้

ข้อ 17 ผู้ใดถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือถูกลงโทษให้ลบชื่อออกจาก การเป็นนักศึกษาตามข้อบังคับนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ถูกลงโทษก่อนหรือในวันใดข้อบังคับนี้ ถ้าได้รับโทษ มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับแต่วันถูกลงโทษให้มีสิทธิขอกลับเข้าศึกษาในคณะที่เคย ศึกษาอยู่ก่อนถูกลงโทษนั้นได้

การขอกลับเข้าศึกษาให้ยื่นคำร้องตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่อคณบดีคณะที่ตนเคย ศึกษาพร้อมกับมีหนังสือรับรองของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง และบุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเชื่อถือได้ อีก 1 คน รับรองว่าตั้งแต่ถูกลงโทษจนถึงขณะยื่นคำร้องผู้ถูกลงโทษได้ประพฤติตนเรียบร้อยตลอดมา และรับรองว่าจะสอดส่องดูแลให้ผู้ถูกลงโทษประพฤติตนอยู่ในระเบียบและวินัยของมหาวิทยาลัยอย่าง เคร่งครัดต่อไปประกอบด้วย

ให้คณบดีที่ได้รับคำร้อง ส่งคำร้องกับหนังสือรับรอง พร้อมทั้งความเห็นไปยังอธิการบดี ภายในเวลาอันสมควร ให้อธิการบดีนำคำร้องเข้าพิจารณาขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมคณะที่ว่าจะ ให้กลับเข้าศึกษาหรือไม่ ในการประชุมคณะเพื่อพิจารณาคำร้องต้องมีคณบดีเข้าประชุมไม่น้อยกว่า

สองในสามของคณะที่ทั้งหมด จึงจะถือว่าเป็นองค์ประชุม การลงมติให้ใช้คะแนนลับ และมติให้กลับเข้าศึกษาได้จะต้องมีคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์ของกรรมการทั้งหมดที่มาประชุม

ถ้าที่ประชุมคณะที่มีมติให้กลับเข้าศึกษาได้แล้ว ให้เสนอมติขอความเห็นชอบต่อสภามหาวิทยาลัยต่อไป เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเห็นชอบตามมติของที่ประชุมคณะที่แล้ว ให้มหาวิทยาลัยรับนักศึกษาผู้นั้นกลับเข้าศึกษาในคณะเดิมได้

นักศึกษาผู้ที่ไ้กลับเข้าศึกษาตามที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติตามวรรคสี่ เมื่อไ้กลับเข้าศึกษาแล้วให้ลงทะเบียนเรียนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย และจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาสองเท่าของจำนวนปีที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยนับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษารวมระยะเวลาที่พักการศึกษาด้วย

การยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาตามความในข้อนี้ ให้กระทำไ้เพียงครั้งเดียว

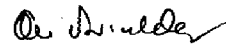
ข้อ 18 นักศึกษาผู้ไ้กระทำผิดอาญาจนไ้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือไ้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ไ้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นกระทำผิดวินัยร้ายแรง ต้องรับโทษลบชื่อจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ 19 นักศึกษาผู้ไ้คดีอาญาเสพติดหรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นไ้โดยก่อนวันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ หรือก่อนเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย ให้รายงานตัวเพื่อรับการบำหนักรักษาต่อหน่วยสุขภาพของมหาวิทยาลัยภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันประกาศใช้ข้อบังคับนี้ หรือนับแต่วันมีสภาพเป็นนักศึกษา แล้วแต่กรณี และเมื่อไ้รายงานตัวเพื่อรับการบำหนักรักษาแล้ว ในระหว่างรับการบำหนักรักษาและนักศึกษาปฏิบัติตามระเบียบของการบำหนักรักษาโดยถูกต้อง มหาวิทยาลัยจะไม่ถือว่านักศึกษาผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย

ข้อ 20 นักศึกษาที่กระทำผิดวินัยก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น ให้นำข้อบังคับนี้ไปใช้บังคับแก่การพิจารณาดำเนินการ เฉพาะส่วนที่เป็นคุณแก่นักศึกษายิ่งกว่า

ข้อ 21 ให้วิธีการบริหารการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการรักษาวินัยนักศึกษา ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2529

(นายอาทร ชนเห็นชอบ)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น